

Bilag

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

Lovforslaget indeholder en række ændringer, der tilsammen skal medvirke til at styrke skattesystemet og tilpasse det til den forventede fremtidige erhvervsudvikling.

For det første foreslås indført regler om begrænset skattepligt i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer med henblik på at afklare retsgrundlaget. I en artikel i tidsskriftet Skat Udland (SU 2009, 102) rejses der tvivl om Grønlands hjemmel til at beskatte kulbrinteaktiviteter på kontinentalsoklen (havbunden). Med ophævelsen af landstingslov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteaktiviteter i Grønland i 1991 blev en bestemmelse om, at skattereglerne også finder anvendelse på kontinentalsoklen ikke overført til indkomstskatteloven, hvorfor der efter forfatterens opfattelse ikke er hjemmel til at beskatte en række aktiviteter på kontinentalsoklen. Det er Naalaakersuisuts opfattelse, at den herved rejste tvivl omkring skattepligtsforholdene vedrørende igangværende og kommende kulbrinteaktiviteter på kontinentalsoklen, bedst løses ved en lovgivningsmæssig afklaring, som omfatter forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer på landjorden, søterritoriet og kontinentalsoklen. På samme baggrund foreslås indført regler om skattepligt for virksomhed udøvet i tilknytning til forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer samt for personligt arbejde udført i samme forbindelse.

For det andet foreslås satserne for beskatningen af fri bil forhøjet. Der er herved henset til et ønske om en mere tidssvarende beskatning af et udbredt personalegode, således at beskatningen i højere grad afspejler den faktiske økonomiske fordel ved at have en bil til rådighed, og til nødvendigheden af at øge de offentlige skatteindtægter.

For det tredje har forslaget til hensigt at imødegå risikoen for handel med selskaber, der har et uudnyttet afskrivningspotentiale. Grønlands regler vedrørende skattemæssige afskrivninger er i international sammenhæng ganske liberale og attraktive. Reglerne styrker derfor mulighederne for at tiltrække udenlandske

investeringer. De foreslåede ændringer har ikke til hensigt at ændre på dette forhold, men sigter alene på at imødegå visse uheldige virkninger af de gældende regler. Efter indkomstskattelovens § 30, stk. 4, bortfalder mulighederne for at fremføre et skattemæssigt underskud bl.a. i tilfælde, hvor der sker væsentlige ændringer i et selskabs ejerkreds, medmindre der indhentes en dispensation. Disse regler har til formål at imødegå handel med de såkaldte underskudsselskaber – handler der i givet fald kan medføre betydelige offentlige provenutab. Indkomstskatteloven giver ikke på samme måde mulighed for at begrænse handler med selskaber, der har et uudnyttet afskrivningspotentiale. Handel med sådanne selskaber rummer ligeledes risiko for betydelige offentlige provenutab, ligesom de gældende regler vedrørende skattemæssige afskrivninger i et vist omfang giver mulighed for at omgå værnet mod handel med underskudsselskaber. De foreslåede ændringer har til hensigt at imødegå disse forhold.

For det fjerde foreslås udenlandske arbejdsgiveres pligt til at indeholde og indberette A-skat i forbindelse med udbetalinger af løn, bestyrelshonorarer med videre styrket. Dette sker ved, at udbetalinger af løn, bestyrelshonorar med videre fra personer og selskaber, der ikke har hjemting i Grønland, gøres til A-indkomst på linie med tilsvarende udbetalinger fra personer og selskaber med hjemting i Grønland. Desuden stilles krav om, at indeholdelsespligtige skal lade redegørelser vedrørende indeholdt A-skat udarbejde i Grønland, ligesom de oplysninger, som er relevante i den forbindelse, skal opbevares her i landet, medmindre der er indgået en aftale mellem det land, hvor den indeholdelsespligtige har hjemting, og Grønland om indeholdelse af kildeskat til Grønland.

2. Lovforslagets indhold

Skattepligt i forbindelse med råstofaktiviteter

Skattepligten i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer, for virksomhed i tilknytning hertil og for personligt arbejde i samme forbindelse foreslås reguleret ved nye lovbestemmelser med henblik på en afklaring af retsgrundlaget.

Med de foreslåede bestemmelser sikres entydig hjemmel i indkomstskatteloven til at beskatte en række virksomheder og personer i forbindelse med deres aktiviteter i Grønland, herunder på kontinentalsoklen.

I overensstemmelse med almindelig international praksis er eller vil der blive indgået dobbeltbeskatningsaftaler, som indskrænker rækkevidden af denne beskatningsret. Dette hænger sammen med, at formålet med dobbeltbeskatningsaftaler er, at 2 eller flere lande aftaler, hvordan beskatningsretten til forskellige typer af indkomster skal fordeles landene imellem. De foreslåede bestemmelser er derfor mere vidtrækkende i forhold til virksomheder og personer, som er hjemmehørende i de mange lande, Grønland ikke har indgået en dobbeltbeskatningsaftale med.

Skatteforvaltningen har i flere tilfælde lagt til grund, at indkomstskattelovens bestemmelser også finder anvendelse på kontinentalsoklen, uagtet indkomstskatteloven ikke indeholder en udtrykkelig bestemmelse herom. Det er Naalakkersuisuts opfattelse, at den tvivl om hjemmelsgrundlaget, som den tidligere nævnte artikel giver anledning til, synes underbygget, og at der derfor bør lovgives på området.

Forslaget indebærer, at virksomheder, der er meddelt tilladelse i henhold til lov om mineralske råstoffer i Grønland, som erhverver indkomst i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer, gøres begrænset skattepligtige af indtægter erhvervet ved sådan virksomhed eller arbejde udført i Grønland, herunder på søterritoriet samt Grønlands kontinentalsokkelområde.

I de senere år har en række virksomheder fået tilladelse til at foretage forundersøgelser og efterforskninger efter mineralske råstoffer på kontinentalsoklen, og nogle virksomheder har i den forbindelse afholdt ikke ubetydelige udgifter. Det er en forudsætning for, at disse udgifter kan fradrages i eventuelle kommende indtægter, at virksomhederne er skattepligtige til Grønland. Er virksomhederne ikke skattepligtige til Grønland, vil udgifterne blive anset for at være den grønlandske indkomstopgørelse uvedkommende. Da virksomhederne ofte heller ikke kan fradrage udgifterne i forbindelse med deres hjemlandes indkomstopgørelse, er der risiko for, at virksomhederne påføres betydelige og utilsigtede tab. Et sådant resultat kan indebære, at det bliver mindre attraktivt at investere i råstofsektoren i Grønland, ligesom resultatet også vil bryde med grundlæggende skatteretlige principper vedrørende fradragsret for driftsomkostninger.

Forslaget medfører, at enhver dansk, færøsk eller udenlandsk virksomhed, som har tilladelse til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer i Grønland, er begrænset skattepligtig i Grønland. Begrænsningen i skattepligten medfører, at det kun er indtægterne ved de aktiviteter, som omfattes af tilladelsen, som inddrages under skattepligten, og som omvendt kan begrunde indrømmelse af fradrag.

Den begrænsede skattepligt omfatter alene indtægter erhvervet ved forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer i Grønland eller arbejde i den forbindelse. Har virksomheden andre aktiviteter i Grønland, som ikke vedrører forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer eller arbejde udført i Grønland, beror skattepligten for disse andre aktiviteter på de øvrige bestemmelser i indkomstskattelovens §§ 1 eller 2.

Med bestemmelsen fastlægges desuden, at indkomstskatteloven i denne sammenhæng også omfatter søterritoriet samt Grønlands kontinentalsokkelområde. Søterritoriet strækker sig efter gældende regler 3 sømil ud fra basislinjen (kysten). Ved kontinentalsoklen forstås havbunden og undergrunden i de undersøiske områder, som strækker sig udover Grønlands søterritorium gennem hele den naturlige forlængelse af landterritoriet til yderkanten af kontinentalmarginen, men

ikke kortere end 200 sømil fra basislinjen som søterritoriets bredde er målt fra, dog ikke udover midterlinjen i forhold til et andet land.

De pågældende virksomheder skal opgøre indkomsten på samme måde og efter de samme regler, som gælder for faste driftssteder. Den begrænsede skattepligt vil omfatte den fortjeneste eller det underskud, der kan henføres til det faste driftssted efter principperne i OECD's modeloverenskomst, herunder især overenskomstens artikel 7. Heri indgår også udbytte, renter og royalties, som ud fra driftsmæssige synspunkter direkte kan henføres til det faste driftssted. Tilsvarende vil driftsmæssigt betingede renteudgifter kunne fradrages i det faste driftsstedes resultat.

Desuden foreslås, at virksomheder, der erhverver indkomst i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer, gøres begrænset skattepligtige af indtægter erhvervet ved sådan virksomhed eller arbejde udført i Grønland, herunder på søterritoriet samt Grønlands kontinentalsokkelområde, hvis de pågældende aktiviteter er udøvet i en eller flere perioder som tilsammen overstiger 30 dage i løbet af en 12 måneders periode.

Bestemmelsen omfatter såvel tilfælde, hvor en tilladelsesindehaver indgår aftale med en anden virksomhed om at udføre en opgave eller levere en vare eller ydelse til tilladelsesindehaveren, som tilfælde, hvor den pågældende opgave eller leverance nok udføres i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer, men ikke indkøbes af tilladelsesindehaveren. Som eksempel på sidstnævnte tilfælde kan nævnes en virksomhed, som i eget navn anlægger eller driver en rørledning til transport af olie eller gas.

Bestemmelsen finder anvendelse uanset om opgaven eller leveringen finder sted efter direkte aftale med tilladelsesindehaveren eller efter aftale mellem underleverandøren/entreprenøren og dennes leverandører/underentreprenører eller disses leverandører/underentreprenører. Det er således uden betydning for spørgsmålet om skattepligt, hvor i kæden en underleverandør/entreprenør indgår. Dette spørgsmål afgøres alene på grundlag af, om opgaven eller leverancen leveres i tilknytning til efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer.

Som virksomhed ”knyttet til efterforskning og udnyttelse” anses bl.a. udlejning af anlæg, fx borerigge, anlæg og drift af rørledninger, anlæg af veje og havne, opførelse af bygninger, seismiske og geologiske undersøgelser, drift af indkvartering og/eller kantine, udøvelse af frisørvirksomhed, sygepleje og andre velfærdsforanstaltninger. Derimod anses bl.a. danske, færøske og udenlandske virksomheders levering af serviceydelser, herunder fx advokat- og revisorrådgivning, levering af finansielle ydelser med videre, eller levering af varer, herunder byggematerialer, fødevarer med videre, ikke for ”knyttet til efterforskning og udnyttelse”. Tilsvarende anses danske, færøske og udenlandske virksomheders udlejning af en borerig, et skib m.v. ikke for ydelser ”knyttet til efterforskning og udnyttelse”, såfremt boreriggen, skibet m.v. overtages uden besætning (bareboat).

Virksomhed knyttet til forundersøgelser falder uden for bestemmelsen. Der er herved henset til, at virksomheder, som får i opdrag fra en indehaver af tilladelse til at

efterforske mineralske råstoffer at udføre en opgave, typisk kun opholder sig i Grønland i kort tid og ikke udfører anlægsopgaver eller lignende aktiviteter af blivende værdi.

Virksomheder, der bliver begrænset skattepligtige i medfør af bestemmelsen, skal opgøre indkomsten på samme måde og efter de samme regler, som gælder for faste driftssteder. Den begrænsede skattepligt vil omfatte den fortjeneste eller det underskud, der kan henføres til det faste driftssted efter principperne i OECD's modeloverenskomst, herunder især overenskomstens artikel 7. Heri indgår også udbytte, renter og royalties, som ud fra driftsmæssige synspunkter direkte kan henføres til det faste driftssted. Tilsvarende vil driftsmæssigt betingede renteudgifter kunne fradrages i det faste driftssteds resultat.

Der foreslås endvidere indsat en bestemmelse, som udvider indkomstskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1-5, nr. 8 og stk. 6, til også at gælde på søterritoriet og kontinentalsoklen. Som følge heraf bliver bl.a. medarbejdere, som modtager vederlag i tjenesteforhold begrænset skattepligtige, når de opholder sig på kontinentalsoklen.

Herudover foreslås der indført begrænset skattepligt for personer, der uden at opfylde betingelserne i § 1, stk. 1 og 2, modtager enhver form for vederlag for personligt arbejde ombord på skibe, fly, offshoreanlæg med videre i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer udført i Grønland, herunder på søterritoriet samt Grønlands kontinentalsokkelområde. Der er herved henset til, at den gældende bestemmelse om begrænset skattepligt i indkomstskattelovens § 2, stk. 1, nr. 17, ikke i alle tilfælde vil række til at sikre begrænset skattepligt for ansatte ombord på skibe, fly, offshoreanlæg med videre, selv om disse aktiviteter foregår på kontinentalsoklen.

Ved indkomstopgørelsen skal kun medtages de indtægter, der begrunder skattepligten, og i denne indkomst kan der alene fradrages udgifter i det omfang, de vedrører disse indtægter. I praksis betyder dette, at der kun er fradrag for de sædvanlige lønmodtagerfradrag. Dette fradrag kan beløbsmæssig ikke overstige 10 procent af vederlaget, og beløbet kan årligt højst udgøre et af Inatsisartut fastsat beløb. En begrænset skattepligtig person vil således ikke kunne fratække bidrag til egne pensionsordninger eller underholdsbidrag til fraskilt ægtefælle eller børn.

Skærpet beskatning af fri bil

Den skattemæssige værdi af fri bil foreslås forhøjet med 50 procent. Forhøjelserne får virkning i tilfælde, hvor en bil er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse af en arbejdsgiver som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. Tilsvarende får forhøjelserne virkning, hvor en bil er stillet til rådighed for privat benyttelse for personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollegiale organer, herunder Naalakkersuisut, Inatsisartut og kommunalbestyrelser.

Den skattemæssige værdi af fri bil blev senest reguleret ved Inatsisartuts lov nr. 9 af 29. oktober 1999. Fra januar 2000 til januar 2009 er forbrugerpriserne generelt steget med ca. 28 procent, ligesom bl.a. afgiften af motorkøretøjer (motorafgiften) i 2004 blev forhøjet med 1.550 kr. per år for en mellemklassebil.

Ved en skatteprocent på 42 vil den foreslåede fastsættelse af den skattemæssige værdi af fri bil til 60.000 kr. udløse en skatteudgift på 25.200 kr. per år. Til sammenligning vil omkostningerne til forrentning og afskrivning af egen bil med en anskaffelsespris på 175.000 kr. (mellemklassebil) ved en rente på 9 % og en 15-årig afskrivningsperiode udgøre ca. 27.500 kr. det første år. Dertil kommer omkostninger til brændstof, motorafgift, vedligeholdelse og forsikring. For mange skatteydere vil det således fortsat være væsentligt mere attraktivt, at få en bil stillet til rådighed af arbejdsgiveren frem for at investere i egen bil. Hertil kommer, at jo større forskellen er mellem beskatningsniveauet for almindelig lønindkomst henholdsvis personalegoder, herunder fri bil, desto større er incitamentet til at modtage lønnen i form af lavt beskattede personalegoder. I praksis vil dette resultere i, at virksomhederne anskaffer flere biler, end de egentlig har brug for, hvilket igen medvirker til at øge miljøpåvirkningen. Forslaget har til formål at sikre, at beskatningsniveauet for fri bil i højere grad tilnærmes beskatningsniveauet for almindelig lønindkomst, således at incitamentet til at udbetale løn i form af fri bil mindskes.

Handel med skattemæssige afskrivninger

Det foreslås, at det som værn mod handel med selskaber med et uudnyttet afskrivningspotentiale fastsættes, at et selskabs afskrivningssaldi i særligt opregnede tilfælde nedsættes til de beløb, hvortil selskabets aktiver kunne være nedskrevet efter indkomstskattelovens § 22, stk. 2, såfremt selskabet har undladt at foretage de fulde skattemæssige afskrivninger.

Nedsættelse vil efter forslaget skulle ske i tilfælde, hvor 30 procent eller mere af aktie- eller anpartskapitalen ved indkomstårets udløb ejes af andre aktionærer eller deltagere end ved begyndelsen af det pågældende indkomstår, samt i tilfælde hvor der sker en væsentlig ændring af indflydelsesforholdet mellem aktionærerne eller af selskabets aktiviteter. Nedsættelse vil endvidere skulle ske, hvor selskabet indgår i en fusion, spaltning eller lignende.

I relation til fordelingen af aktier eller stemmевærdier vil der typisk være tale om en ”væsentlig ændring” såfremt omfordelingen af aktier eller stemmевærdi omfatter 30 procent eller mere. I relation til selskabets aktiviteter vil der være tale om en ”væsentlig ændring”, såfremt 30 procent eller mere af selskabets indtægter eller nettoresultat i det pågældende indkomstår hidrører fra andre aktiviteter sammenlignet med selskabets indtægter i det forudgående indkomstår.

Forslaget sigter mod at forhindre skattemæssigt motiverede opkøb af selskaber, der ikke fuldt ud har udnyttet deres afskrivningsret i henhold til indkomstskattelovens § 22, stk. 2. Undlader et selskab igennem en periode at foretage skattemæssige

afskrivninger, eksempelvis som følge af, at selskabet har driftsunderskud eller kun et lille overskud, kan forskellen mellem aktivernes reelle handelsværdi og selskabets skattemæssige afskrivningssaldo (aktivernes skattemæssigt bogførte værdi) blive stadig større. Sælges aktierne i et sådant selskab, vil køberen efter de nugældende regler uhindret kunne lægge indtægtsgivende aktiviteter ind i selskabet og neutralisere de hertil knyttede indtægter i kraft af selskabets uudnyttede afskrivningspotentialer. Herved kan sælgerne og køberne af selskabet i realiteten omgå værnet mod handel med underskudsselskaber.

Sådanne handler med selskaber med uudnyttet afskrivningspotentialer kan resultere i betydelige offentlige provenutab, og handlerne kan samfundsmæssigt sidestilles med handler med underskudsselskaber. Med forslaget vil disse selskaber i tilfælde af salg stilles, som om de havde foretaget de maksimale afskrivninger i henhold til indkomstskattelovens § 22, stk. 2.

Der åbnes dog samtidig for, at der kan meddeles dispensation, når særlige grunde taler derfor. Dispensationsadgangen er tænkt anvendt i tilfælde, hvor selskabet kan dokumentere, at ejerskiftet, ændringen af ejerforholdet, ændringen af indflydelsesforholdet eller aktivitetsændringen udelukkende er begrundet i andre forhold end udnyttelse af selskabets uudnyttede afskrivningsret. Endvidere er dispensationsadgangen tænkt anvendt i tilfælde, hvor der er politisk ønske om at støtte strukturændringer i dele af erhvervslivet.

Det er ikke hensigten, at de foreslåede regler skal finde anvendelse på selskaber, som er børsnoterede, idet ejerkredsen i sådanne virksomheder løbende udskiftes på markedsvilkår. Det er heller ikke hensigten, at reglerne skal finde anvendelse i forbindelse med generationsskifter omfattet af indkomstskattelovens § 57 (overdragelse af selskabsandele til ansatte) eller § 58 (overdragelse af selskabsandele til familiemedlemmer).

Indeholdelsespligt

Det foreslås, at udbetalinger fra personer og selskaber af vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, godtgørelse for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignede gøres til A-indkomst, selvom personer og selskaberne ikke har hjemting i Grønland og selv om udbetalinger ikke sker gennem en befuldmægtiget med hjemting i Grønland. Samtidig foreslås, at redegørelser vedrørende A-indkomst skal udarbejdes i Grønland, og at de oplysninger, som ligger til grund for udarbejdelsen af redegørelserne samt andet materiale af betydning for skatteforvaltningens kontrol af udbetalinger af A-indkomst, skal opbevares i Grønland, medmindre der er indgået en aftale mellem det land, hvor den indeholdelsespligtige har hjemting, og Grønland om indeholdelse af kildeskat til Grønland.

Forslaget, som skal ses i sammenhæng med den øgede internationale interesse for investeringer i Grønland, ligestiller udenlandske virksomheders udbetalinger af lønninger, bestyrelshonorarer med videre med tilsvarende udbetalinger fra

grønlandske virksomheder. Kravet om, at redegørelser skal udarbejdes i Grønland og at det bagvedliggende materiale skal opbevares i Grønland, forventes at forbedre skatteforvaltningens muligheder for at gennemføre kontrol i forbindelse med udenlandske virksomheders udbetalinger af lønninger med videre.

På nuværende tidspunkt er der kun indgået en aftale med Danmark om indeholdelse af kildeskat til Grønland.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Naalakkersuisut skønner, at en forhøjelse af den skattemæssige værdi af fri bil vil indbringe et merprovenu på ca. 8 mio. kr. fordelt med ca. 2,1 mio. kr. i landsskat og 5,9 mio. kr. i kommunal og fælleskommunal skat.

Et eventuelt merprovenu på grund af den foreslåede afklaring af retsgrundlaget indenfor råstofområdet vil afhænge af den fremtidige aktivitet på området.

De øvrige foreslåede ændringer har karakter af værnsregler som tilsigter at imødegå risikoen for tab af provenu som følge af uhensigtsmæssig anvendelse af de nugældende regler. Der skønnes ikke at blive tale om noget nævneværdigt merprovenu, idet omfanget af en eventuel uønsket udnyttelse af de gældende regler må anses for stærkt begrænset.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Afklaring af skattepligtsreglerne i forbindelse med råstofaktiviteter medfører øgede udgifter i forbindelse med udarbejdelse af regnskab, opgørelse af den skattepligtige indkomst og indgivelse af selvangivelser til skatteforvaltningen. Det er ikke muligt på det foreliggende grundlag at skønne størrelsen af disse udgifter. Endvidere må der forventes udgifter i form af betaling af skatter til Grønland. Det er ikke muligt på det foreliggende grundlag at skønne størrelsen heraf.

Den skærpede beskatning af fri bil medfører ikke umiddelbart økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet beskatningen af fri bil sker hos den skatteyder, som har dette gode til rådighed. Det kan dog ikke udelukkes, at skærpelsen vil kunne forstærke presset på virksomhederne for at hæve medarbejdernes lønninger som kompensation for den øgede beskatning. Der må desuden forventes et mindre fald i antallet af biler, som stilles til rådighed som fri bil, hvilket vil resultere i en begrænset reduktion i bilforhandlernes omsætning. Det er ikke muligt på det foreliggende grundlag at anslå størrelsen heraf.

Reglerne om at redegørelser skal udarbejdes i Grønland og at det bagvedliggende materiale skal opbevares her i landet indebærer merudgifter for de udenlandske arbejdsgivere, som omfattes heraf. Sådanne opgaver forventes som oftest varetaget af virksomheder inden for revisions- og advokatbrancherne. Reglerne forventes at ville medføre en øget omsætning bl.a. indenfor disse brancher. Det er ikke muligt på

baggrund af de foreliggende data at anslå størrelsen af den forventede meromsætning.

5. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser, idet det dog forventes, at forhøjelserne af værdierne for fri bil vil medføre en mindre reduktion i antallet af biler som stilles til rådighed som fri bil. På sigt forventes denne del af forslaget derfor at have en begrænset, men positiv effekt på miljøet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til rigsfællesskabet og selvstyret

Lovforslaget har ikke rigsfællesskabsaspekter

8. Høring af myndigheder og organisationer

Forslaget har været til høring hos:

KANUKOKA, Grønlands Arbejdsgiverforening, Nunaqavissut Suliffiutillit Kattuffiat (NUSUKA), Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK), KNAPK, Deloitte, Grønlands Revisionskontor, Nuna Advokater, Advokatfirmaet Malling & Hansen Damm, INATSIKILERIFFIK INA:NUNA, Advokatfirmaet Henrik Hey og Jens Paulsen, Greenland Development, Departementet for Finanser og Udenrigsanliggender, Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, Departementet for Familie og Sundhed, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Departementet for Infrastruktur og Boliger, Departementet for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke og Råstofdirektoratet.

Der er modtaget høringssvar fra KANUKOKA, Grønlands Arbejdsgiverforening, Deloitte, Grønlands Revisionskontor, Nuna Advokater, INATSIKILERIFFIK INA:NUNA, Greenland Development, PricewaterhouseCoopers, Departementet for Sociale anliggender, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Klima- og Infrastrukturstyrelsen.

Høringssvarene og Naalakkarsuisuts kommentarer i den forbindelse er behandlet i vedlagte bilag.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til stk. 2

Bestemmelsen omfatter de virksomheder (rettighedshavere), der får tilladelse til forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer i henhold til lov om mineralske råstoffer m.v. i Grønland. Disse virksomheder bliver begrænset skattepligtige til Grønland fra den dato, hvor tilladelsen udstedes. Bestemmelsen omfatter tilladelser til forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af såvel hårde mineraler som kulbrinter (olie- og gas).

Aktiviteterne i forundersøgningsfasen omfatter primært indhentning af seismiske og geologiske data. På kontinentalsoklen kan der i forundersøgningsfasen bl.a. udføres bundskrab og på land indsamles en begrænset mængde materiale. Analyser af disse data, materialer med mere indgår bl.a. i grundlaget for udbudsrunder i forbindelse med efterforskning og udnyttelse.

Virksomheder, der vil blive omfattet af den begrænsede skattepligt, vil bl.a. være virksomheder fra den seismiske industri samt lignende virksomheder, der efter tilladelse har udført forundersøgelse i kommercielt øjemed for efterfølgende at videresælge den indhentede viden. Denne fortjeneste, der er indhentet på grundlag af data vedrørende Grønland, foreslås omfattet af en begrænset skattepligt.

Aktiviteterne i efterforskningsfasen retter sig mod en afdækning af mulighederne for en kommerciel udnyttelse af et givent fund, hvad enten det er et fund af hårde mineraler eller en kulbrinteforekomst. Aktiviteterne er i sagens natur forskellige, idet mine- og olievirksomhed på land involvere andre typer af virksomheder, end det er tilfældet for virksomheder, der udelukkende opererer offshore.

På mineområdet omfattes bl.a. aktiviteter, så som:

- Geologiske og geokemiske undersøgelser
- Prøvetagning ved hjælp af håndholdt udstyr
- Boringer med håndholdt udstyr
- Geofysiske undersøgelser uden brug af eksplosive materialer
- Boringer med andet end håndholdt udstyr
- Sprængninger
- Anvendelse af undersøgelsesudstyr med radioaktive kilder
- Anvendelse af køretøjer, entreprenørmateriel etc.
- Terrænregulering som landingsbaner og midlertidige arbejdsveje
- Installering af faste anlæg, installationer, bygninger osv.

- Etablering af skakter, stoller, ramper m.m.
- Aktiviteter i forbindelse med lønsomhedsstudier.

På offshoreområdet omfattes bl.a. følgende efterforskningsaktiviteter:

- Tilvejebringelse af en tidssvarende seismisk dækning af hele tilladelsesområdet
- Efterforskningsboringer
- Fyldestgørende analyser og tolkninger af indsamlede data
- Evt. yderligere efterforskningstiltag
- Afsluttende rapportering vedrørende kulbrintepotentialet i det pågældende område.

I efterforskningsfasen vil rettighedshaveren skulle gennemføre en række aktiviteter, der er yderst udgiftskrævende, hvorimod der i denne periode almindeligvis ikke kan forventes indtægter.

I udnyttelsesfasen vil rettighedshavere som hovedregel være fuldt skattepligtig til Grønland, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, idet det af lov om råstoffer i Grønland fremgår, at udnyttelsestilladelser som hovedregel kun meddeles til aktieselskaber, der har hjemsted i Grønland. Disse selskaber skal opgøre indkomsten efter indkomstskattelovens almindelige regler. I tilfælde, hvor der ikke stilles krav om stiftelse af grønlandsk selskab, vil lovforslaget medføre, at de berørte virksomheder bliver omfattet af en begrænset skattepligt.

Aktiviteterne i udnyttelsesfasen er omfattende.

For minevirksomhed kan nævnes aktiviteterne i anlægsfasen med etablering af beboelse og fællesområder, driftsbygninger og produktionsanlæg, veje, landingsbaner/helikopterpladser, havne, kommunikationsforbindelser, drikkevandsforsyning, energiforsyning med videre.

I produktionsfasen vil der være aktiviteter så som borearbejde, sprængningsvirksomhed, knusning og bearbejdning af malm, transport af malm, materialer og varer, vedligehold af bygninger, maskiner og materiel, catering og rengøring, miljøovervågning med mere.

For offshorevirksomhed kan nævnes aktiviteter som etablering af produktionsplatform, borerig/boreplatform, vedligeholdelse, diverse håndværksydelser, velfærdsforanstaltninger, indkvartering (hotelplatform, forsyningstjeneste, skibstransport af kulbrinter, etablering af rørledninger til transport af kulbrinter med videre.

De begrænset skattepligtige virksomheder skal hvert år indsende selvangivelse til skatteforvaltningen og indkomsten skal, jf. § 2, stk. 1, nr. 10, og stk. 6, opgøres efter de regler, som gælder for faste driftssteder. Dette betyder, at den begrænsede skattepligt vil omfatte den fortjeneste eller det underskud, der kan henføres til den begrænset skattepligtige virksomhed efter principperne i OECD's

modeloverenskomst, herunder især overenskomstens artikel 7. Heri indgår også udbytte, renter og royalties, som ud fra driftsmæssige synspunkter direkte kan henføres til det faste driftssted. Tilsvarende vil driftsmæssigt betingede renteudgifter kunne fradrages i det faste driftssteds resultat.

Til stk. 3

Som det fremgår af bemærkningerne til stk. 2 vil der, specielt i efterforsknings- og udnyttelsesfasen, være en lang række af forskellige aktiviteter. Ofte vil tilladelsesindehaverne gøre brug af fremmede underleverandører, entreprenører med videre med henblik på udførelse af nogle af disse opgaver eller med henblik på levering af større anlæg med videre.

I en del tilfælde vil underleverandørerne, entreprenørerne med videre have hjemsted uden for Grønland. Bestemmelsen indebærer, at disse virksomheder omfattes af begrænset skattepligt, i det omfang de erhverver indkomst knyttet til efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer ved sådan virksomhed eller arbejde udført i Grønland, herunder på søterritoriet samt kontinentalsokkelområdet.

Som virksomhed ”knyttet til efterforskning og udnyttelse” kan bl.a. anses udlejning af anlæg, fx borerigge, anlæg og drift af rørledninger, anlæg af veje og havne, opførelse af bygninger, udførelse af seismiske og geologiske undersøgelser, drift af indkvartering og/eller kantine, udøvelse af frisørvirksomhed (på stedet), sygepleje og andre velfærdsforanstaltninger.

Undtaget fra den begrænsede skattepligt vil – i det omfang virksomhederne ikke i øvrigt er skattepligtige i Grønland – bl.a. kunne være levering af advokat- og revisorrådgivning, finansielle ydelser, varer, byggematerialer, fødevarer m.v., idet disse ydelser ikke i tilstrækkeligt omfang kan anses for at være knyttet til efterforskning og udnyttelse.

Uden for den begrænsede skattepligt falder desuden danske, færøske eller udenlandske virksomheder udlejning (leasing) på bareboat vilkår af fx borerigge, skibe eller lignende. Afgørende for, at en borerig, et skib m.v. er overtaget uden besætning er, at der med boreriggen, skibet m.v. ikke medfølger personer, der er i et ansættelsesforhold til bortforpagteren.

Endvidere vil virksomheder, som udfører opgaver eller leverancer knyttet til forundersøgelser falde uden for bestemmelsen. Det vil på forundersøgelsesområdet udelukkende være rettighedshaveren, der bliver begrænset skattepligtig, jf. stk. 2. Baggrunden herfor er, at forundersøgelser hovedsageligt er baseret på indsamling af viden vedrørende seismiske og geologiske data, og at perioderne, hvori aktiviteterne foregår, er relativt korte, ligesom der ikke udføres anlægsopgaver eller lignende, der er af blivende art.

De begrænset skattepligtige virksomheder skal hvert år indsende selvangivelse til skatteforvaltningen og indkomsten skal, jf. indkomstskattelovens § 2, stk. 1, nr. 10,

og stk. 6, opgøres efter de regler, som gælder for faste driftssteder. Dette betyder, at den begrænsede skattepligt vil omfatte den fortjeneste eller det underskud, der kan henføres til den begrænset skattepligtige virksomhed efter principperne i OECD's modeloverenskomst, herunder især overenskomstens artikel 7. Heri indgår også udbytte, renter og royalties, som ud fra driftsmæssige synspunkter direkte kan henføres til det faste driftssted. Tilsvarende vil driftsmæssigt betingede renteudgifter kunne fradrages i det faste driftsstedes resultat.

Til stk. 4

Det foreslås, at reglerne i stk. 3 vedrørende skattepligt for underleverandører, entreprenører med videre ikke skal finde anvendelse, medmindre indkomsten er erhvervet ved arbejde, rådgivning eller lignende aktiviteter udøvet i en eller flere perioder, som tilsammen overstiger 30 dage i løbet af en 12 måneders periode.

Med forslaget sikres, at underleverandører med flere, som kun opererer i Grønland i korte perioder ikke omfattes af skattepligten og dermed bl.a. friholdes for at udarbejde en opgørelse af den skattepligtige indkomst, indgive selvangivelse med videre. I nogle tilfælde vil de forpligtelser som vil være forbundet med en skattepligt ikke stå i et rimeligt forhold til værdien eller karakteren af underleverancen.

Ved udmåling af de 30 dage regnes i dage, og såvel ankomst- som afrejsedagen medregnes. Det er i øvrigt uden betydning, hvad der måtte være årsag til en eventuel overskridelse af de 30 dage.

Med henblik på at modvirke omgåelse af denne 30-dages regel foreslås, at såfremt underleverancen udøves af en virksomhed, som er tilknyttet en anden virksomhed, anses underleverancen for udøvet af den virksomhed, det er tilknyttet, hvis underleverancen i væsentlig grad er den samme, som de leverancer, der udøves af den virksomhed, det er tilknyttet.

Som virksomhed tilknyttet en anden virksomhed anses en virksomhed, der deltager direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i det andet foretagende, eller hvor samme personer deltager direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i begge virksomheder.

Reglen kan eksempelvis være relevant i et tilfælde, hvor en virksomhed er skattepligtig efter bestemmelsen i § 2, stk. 3, og i den forbindelse indgår aftale med en udenlandsk virksomhed inden for samme koncern om at udføre en delopgave for den ordregivende skattepligtige virksomhed og denne opgave har en varighed på mindre end 30 dage. I et sådant tilfælde vil de indtægter og udgifter, som er forbundet med delopgaven, skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige virksomheds indkomst. Bestemmelsen finder bl.a. også anvendelse i tilfælde, hvor den ordregivende grønlandske virksomhed er skattepligtig i medfør af stk. 2.

Det er en betingelse, at den udenlandske virksomhed i alt væsentligt skal levere en vare eller ydelse, som svarer til de varer eller ydelser, den ordregivende

skattepligtige virksomhed udfører eller har påtaget sig at udføre, herunder i forbindelse med hovedentrepriser. Er der eksempelvis tale om, at den ordregivende skattepligtige virksomhed skal opføre en kontorbygning og i den forbindelse indgår en aftale med en udenlandsk virksomhed inden for samme koncern om udførelse af sprængningsarbejde, anses aktiviteterne for at være i væsentlig grad den samme. Er der derimod tale om den udenlandske virksomhed skal levere og installere IT-software til kontorbrug, anses denne aktivitet ikke for i væsentlig grad at være den samme, som den aktivitet, der udføres af den ordregivende skattepligtige virksomhed.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastsætter, at indkomstskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1-5, nr. 8, og stk. 6, også finder anvendelse på søterritoriet og kontinentalsoklen. Herved vil bl.a. personer, som modtager vederlag i tjenesteforhold, være begrænset skattepligtige, når de opholder sig på søterritoriet og kontinentalsokkelen. Bestemmelsen finder bl.a. anvendelse på arbejdstagere ansat i en virksomhed omfattet af stk. 2 og 3.

Herudover foreslås begrænset skattepligt for personer, der uden at opfylde betingelserne i indkomstskattelovens § 1, stk. 1 og 2, modtager enhver form for vederlag for personligt arbejde ombord på skibe, fly, offshoreanlæg med videre i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer udført i Grønland, herunder på søterritoriet samt Grønlands kontinentalsokkelområde.

Eksempelvis vil besætning med flere ombord på skibe og fly, der udfører arbejde i forbindelse med seismik være omfattet, og vil skulle aflevere grønlandsk selvangivelse. Arbejdstagere, der er ansat hos leverandører, underleverandører m.v. vil ligeledes blive omfattet af bestemmelsen.

Ved indkomstopgørelsen skal arbejdstagerne udelukkende medtage de indtægter, dvs. arbejdsindkomsten, der begrunder den begrænsede skattepligt, mens der kun kan fratrækkes de udgifter, der vedrører disse indtægter. Fradraget kan beløbsmæssig ikke overstige 10 procent af vederlaget, og beløbet kan årligt højst udgøre et af Inatsisartut fastsat beløb. Det af Inatsisartuts fastsatte årlige beløb fastsættes under Inatsisartuts samling i første halvdel af året forud for det pågældende kalenderår. For indkomståret 2009 er beløbet fastsat til 1.000 kr. En begrænset skattepligtig person vil således ikke kunne fratække bidrag til egne pensionsordninger eller underholdsbidrag til fraskilt ægtefælle eller børn.

Til nr. 2-4

Det foreslås, at værdierne af fri bil forhøjes med 50 procent. Bortset fra de forslåede forhøjelser videreføres reglerne uændret.

Forslagene medfører, at værdien for fri bil fastsættes til 60.000 kr. på årsbasis, dog således at satsen nedsættes til 30.000 kr., såfremt vejarealet i den pågældende by, hvor bilen anvendes, udgør mellem 25.000 kvadratmeter og 75.000 kvadratmeter. Udgør vejarealet i den pågældende by, hvor bilen anvendes, under 25.000 kvadratmeter nedsættes satsen til 15.000 kr. Vejarealet er baseret på vej- og boligregistret.

Følgende byer har p.t. et vejareal, der udgør 75.000 kvadratmeter eller mere: Qaqortoq, Narsaq, Nuuk, Sisimiut, Aasiaat og Ilulissat.

Følgende byer har p.t. et vejareal, der udgør mellem 25.000 kvadratmeter og 75.000 kvadratmeter: Nanortalik, Ivittuut, Paamiut, Maniitsoq, Qasigiannuguit, Qeqertarsuaq, Uummannaq, Upernavik og Tasiilaq.

Følgende byer har p.t. et vejareal, der udgør under 25.000 kvadratmeter: Kangaatsiaq, Qaanaaq og Illoqqortoormiut.

Med disse værdibeløb bringes beskatningen af fri bil i bedre overensstemmelse med den reelle værdi ved at have fri bil til rådighed. Det afgørende for beskatningen vil være, at en arbejdsgiver eller anden hvervgiver rent faktisk stiller en bil til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse, uden at den pågældende betaler fuldt ud for det. Bestemmelsen omfatter udover ansatte også personer, der er valgt til medlem eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Inatsisartut og kommunalbestyrelser samt tillige medlemmer af Naalakkersuisut, der får stillet bil til rådighed.

Til nr. 5

Det foreslås, at det som værn mod handel med selskaber med et uudnyttet afskrivningspotentiale fastsættes, at et selskabs afskrivningssaldi i særligt opregnede tilfælde nedsættes til de beløb, hvortil selskabets aktiver kunne være nedskrevet efter indkomstskattelovens § 22, stk. 2, såfremt selskabet har undladt at foretage de fulde skattemæssige afskrivninger.

Eksempel:

Har et selskab kunne foretage skattemæssige afskrivninger på en fast ejendom i 6 år, svarende til 30 procent i alt, kun afskrevet 20 procent i perioden, nedsættes den skattemæssige afskrivningssaldo vedrørende ejendommen med 10 procent i det indkomstår betingelserne i forslaget opfyldes. Selskabet kan i denne situation anmode om genoptagelse af tidligere års skatteansættelser, jf. indkomstskattelovens § 47, med henblik på foretagelse af merafskrivninger. Opstår der i den forbindelse skattemæssige underskud i et eller flere af de indkomstår som genoptages, kan underskuddene fremføres efter reglerne i indkomstskattelovens § 30, herunder samme bestemmelses stk. 4, hvorefter adgangen til at fremføre sådanne underskud kan blive afskåret i særligt opregnede tilfælde.

Nedsættelse vil efter forslaget skulle ske i tilfælde, hvor 30 procent eller mere af aktie- eller anpartskapitalen ved indkomstårets udløb ejes af andre aktionærer eller deltagere end ved begyndelsen af det pågældende indkomstår, samt i tilfælde, hvor der sker en væsentlig ændring af indflydelsesforholdet mellem aktionærerne eller af selskabets aktiviteter. Nedsættelse vil endvidere skulle ske, hvor selskabet indgår i en fusion, spaltning eller lignende.

I relation til fordelingen af aktier eller stemmевærdi vil der typisk være tale om en "væsentlig ændring", såfremt omfordelingen af aktier eller stemmевærdi omfatter 30 procent eller mere. I relation til selskabets aktiviteter vil der typisk være tale om en "væsentlig ændring", såfremt 30 procent eller mere af selskabets indtægter eller nettoresultat i det pågældende indkomstår hidrører fra andre aktiviteter sammenlignet med selskabets indtægter i det forudgående indkomstår.

Det foreslås samtidig, at der kan gives dispensation fra bestemmelserne, når særlige grunde taler derfor. Dispensationsadgangen er tænkt anvendt i tilfælde, hvor selskabet kan dokumentere, at ejerskiftet, ændringen af ejerforholdet, ændringen af indflydelsesforholdet eller aktivitetsændringen udelukkende er begrundet i andre forhold end udnyttelse af selskabets uudnyttede afskrivningsret.

Dispensationsbestemmelsen kan bl.a. anvendes i forbindelse med direkte eller indirekte overdragelse af tilladelser i medfør af lov om mineralske råstoffer m.v. i Grønland. Endvidere er dispensationsadgangen tænkt anvendt i tilfælde, hvor der er politisk ønske om at støtte strukturændringer i dele af erhvervslivet.

Det er ikke hensigten, at de foreslåede regler skal finde anvendelse på selskaber, som er børsnoterede, idet ejerkredsen i sådanne virksomheder løbende udskiftes på markedsvilkår. Det er heller ikke hensigten, at reglerne skal finde anvendelse i forbindelse med generationsskifter omfattet af indkomstskattelovens § 57 (overdragelse af selskabsandele til ansatte) eller § 58 (overdragelse af selskabsandele til familiemedlemmer).

For så vidt angår baggrunden for forslaget henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Bestemmelsen medfører, at indkomst ikke anses som A-indkomst, når udbetalingen foretages af dødsboer, foreninger eller almennyttige eller alment velgørende institutioner, når disse ikke har hjemting i Grønland. Har foreningen med videre, uden at have hjemting i Grønland, en befuldmægtiget i Grønland, følger det af § 75, stk. 4, at den befuldmægtigede skal indeholde A-skat i udbetalingerne.

Til nr. 7

Det foreslås, at redegørelser vedrørende A-skat skal udarbejdes i Grønland, og at de oplysninger, som ligger til grund for udarbejdelsen af redegørelserne samt andet

materiale af betydning for skatteforvaltningens kontrol af udbetalinger af A-indkomst, skal opbevares i Grønland. Disse krav fraviges dog, hvis der er indgået en aftale mellem det land, hvor den indeholdelsespligtige har hjemland og Grønland om indeholdelse af kildeskat til Grønland.

Kravet om udarbejdelse af redegørelser i Grønland indebærer ikke, at indberetningen (og indbetalingen) af A-skatter i fysisk forstand, skal foregå i Grønland. Redegørelserne kan således postafsendes eller indberettes elektronisk fra virksomhedens hjemland eller lignende. Redegørelserne skal dog være udarbejdet her i landet, ligesom virksomhedens kopier af redegørelserne skal opbevares her.

Redegørelserne, det bagvedliggende materiale (lønsedler m.v.) med videre skal opbevares i 5 år efter de almindeligt gældende regler for opbevaring af regnskabsmateriale.

Til nr. 8-11

Som følge af overgangen til selvstyre foreslås terminologien i landstingsloven ændret.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2010, jf. dog stk. 2.

Til stk. 2

Det foreslås, at bestemmelsen i lovforslagets nr. 5 skal træde i kraft den 25. september 2009.

Den fremrykkede ikrafttrædelse har til formål at imødegå risikoen for uønskede provenutab. Der er herved henset til risikoen for, at der fra lovforslagets offentliggørelse i forbindelse med dets fremsættelse og frem til ikrafttræden af lovens øvrige bestemmelser, kan tænkes gennemført skattemotiverede handler med selskaber med uudnyttede afskrivningspotentialer. Sådanne handler vil medføre uønskede provenutab, hvilket bedst søges imødegået med den fremrykkede ikrafttræden.

Til stk. 3

Det foreslås, at virksomheder omfattet af indkomstskattelovens nye § 2, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, som inden lovens ikrafttræden har afholdt udgifter i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af mineralske råstoffer i Grønland, herunder på Grønlands søterritorium samt Grønlands kontinentalsokkel, kan opgøre den skattepligtige indkomsten efter de regler, der gælder for faste driftssteder, jf. indkomstskattelovens § 2, stk. 1, nr. 10, samt efter reglerne i indkomstskattelovens § 2, stk. 6. Indkomsten kan opgøres under et for indkomståret 2009 og tidligere indkomstår. Et herved opgjort underskud kan fremføres efter reglerne i indkomstskattelovens § 30 og bringes i fradrag i den skattepligtige indkomst. I øvrigt finder bestemmelserne i landstingslov om indkomstskat og landstingslov om forvaltning af skatter tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsen er en overgangsregel og har til formål at sikre, at virksomheder, der inden lovens ikrafttræden har fået tilladelse til at foretage forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer på kontinentalsoklen, ikke fortaber muligheden for at fradrage de eventuelle underskud, som er opstået inden lovens ikrafttræden i senere års positive skattepligtige indkomster.